

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Πολιτικός στρατιώτης: Παράδοση και πνεύμα της SA

Μέρος 6

ΤΟ ΝΕΟ SA (1977 - 1983)

Όσον αφορά την οργανωτική ιστορία, η σημερινή μας εθνικοσοσιαλιστική κοινότητα πεποιθήσεων προέρχεται από το BDNS, μέσω των Φίλων του NSDAP, και από την HSKG, μέσω του NSDAP/AO - και τα δύο σκέλη καταλήγουν τελικά στο νέο SA, το οποίο ιδρύθηκε το 1977. Σημαντικότερη, βέβαια, από την προέλευση από το BDNS και το Freundeskreis, η οποία έχει τοπική πολιτική σημασία μόνο στο Αμβούργο, όπου ιδρύθηκε το πρώτο SA-Sturm, είναι εκείνη από το NSDAP/AO:

Η σημασία του NSDAP/AO για την άνοδο του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος στα τέλη της δεκαετίας του 1970 δεν μπορεί να υπερεκτιμηθεί! Δεν είναι τυχαίο ότι μπόρεσε να επιβληθεί ως ο πιο σταθερός παράγοντας στα συνεχή σκαμπανεβάσματα των νέων ναζιστικών ομάδων και ότι από τις τάξεις της προέκυψε η δική μας Gesinnungsgemeinschaft, με την οποία, για πρώτη φορά μετά το 1952, αναδύθηκε και επιβίωσε ένα ενιαίο, πανελλαδικό και ισχυρό ναζιστικό κίνημα! Στη δεκαετία του 1970, το NSDAP/AO, υπό την ηγεσία του Gerd Lauck, κατάφερε να αποφύγει όλες τις πιθανές παρεκτροπές, που στην

πραγματικότητα διαπράχθηκαν και από άλλες NS ομάδες, και να επεξεργαστεί μια ρεαλιστική και ελπιδοφόρα αντίληψη για τον εθνικοσοσιαλιστικό αγώνα για την ελευθερία στο τέλος του αιώνα μας. Ποιες ήταν αυτές οι παρεκτροπές που έγιναν από άλλους;

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ: Όλο και περισσότεροι Γερμανοί πατριώτες, ιδίως της νεότερης γενιάς, βρίσκουν το δρόμο της επιστροφής στον εθνικοσοσιαλισμό. Είχαμε δει ότι οι αρχές ασφαλείας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας είχαν ήδη αναγνωρίσει περίπου 3000 εθνικοσοσιαλιστές το 1986, ΠΡΙΝ το νέο οργανωτικό ξεκίνημα - πολλοί περισσότεροι κρύβονταν σε άλλες ομάδες, καλλιεργώντας τις πεποιθήσεις τους μόνο στον μικρότερο, ιδιωτικό κύκλο και προσπαθώντας να παραμείνουν μη αναγνωρισμένοι. Δυστυχώς, αυτό δεν άλλαξε σχεδόν καθόλου ούτε μετά την ίδρυση των ανοιχτών ναζιστικών ομάδων, οι οποίες κατάφεραν να κερδίσουν μόνο μερικές εκατοντάδες ακτιβιστές και υποστηρικτές, αλλά κυρίως με τον κατακερματισμό τους έφτασαν μόλις και μετά βίας σε δώδεκα έως το πολύ εκατό συντρόφους. Έτσι, πολλοί εθνικοσοσιαλιστές παρέμειναν και παραμένουν μέχρι σήμερα σε άλλες εθνικές ομάδες και καμουφλάρονται εκεί. Θέλουν να δουλεύουν σιωπηλά, μυστικά. Άλλοι απλώς μετονομάζουν τον Εθνικοσοσιαλισμό και προσπαθούν έτσι να ξεφύγουν από την απαγόρευση και τις διώξεις των Ναζί. Όλα αυτά κρατούν επίσης τον εθνικοσοσιαλισμό ζωντανό, αλλά δεν φέρνουν καμία πρόοδο και παραμένουν αναποτελεσματικά - μια συνέχεια της στείρας κατάστασης της δεκαετίας του 1960.

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ ΤΩΝ ΗΓΕΣΤΩΝ: Μεγάλο μέρος της ευθύνης για τον κατακερματισμό και την αναποτελεσματικότητα του νέου ναζιστικού κινήματος στη δεκαετία του 1970, οφείλεται στη φιλοδοξία και τη ματαιοδοξία των μικρών "ηγέτων", οι οποίοι όλοι μέτρησαν την ασήμαντη εμφάνισή τους με την τιτάνια μορφή του Αδόλφου Χίτλερ και διεκδίκησαν για τον εαυτό τους να θέλουν να ηγηθούν του κινήματος με το ίδιο κύρος και με την αξίωση για απεριόριστη προσωπική διοίκηση! Τώρα, επειδή η λαχτάρα για έναν νέο ηγέτη στο κίνημά μας είναι πολύ μεγάλη, όχι μόνο λόγω της οδυνηρής αδυναμίας και της πολιτικής ασημαντότητας σε σχέση με το ιστορικό NSDAP και τον ηγέτη του, ο καθένας από αυτούς τους "μικρούς ηγέτες" βρήκε λίγους ευλαβικούς οπαδούς που άναψαν μια αντίστοιχη λατρεία γύρω του. Και όχι μόνο αυτό - συχνά αυτοί οι "ηγέτες" όχι μόνο προωθούσαν την απόλυτη διοίκηση, αλλά και διεκδικούσαν για τον εαυτό τους το δικαίωμα να "ερμηνεύουν" ή ακόμη και να "αναπτύσσουν περαιτέρω" τον εθνικοσοσιαλισμό ως ιδέα! Με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο η οργανωτική, αλλά και η ιδεολογική ενότητα του μόλις και μετά βίας εδραιωμένου ακόμα νεανικού NS κινήματος της νέας γενιάς τέθηκε σε κίνδυνο ή κατέστη αδύνατη.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΠΛΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ: Λόγω των συνεχών διώξεων και

της καταστολής του εθνικοσοσιαλισμού, είναι ακριβώς οι καλύτεροι, πιο τίμιοι και φανατικοί νέοι ακτιβιστές που μπαίνουν επανειλημμένα στον πειρασμό να εγκαταλείψουν τον επίπονο δρόμο της ομολογίας και της καταστολής και να επιτύχουν δήθεν γρήγορη επιτυχία και αποτέλεσμα οργανώνοντας μια ένοπλη αντίσταση. Στην πραγματικότητα -όπως δείχνει η εμπειρία- όλες αυτές οι προσπάθειες αποτυγχάνουν μετά από λίγους μήνες εξαιτίας του μηχανισμού ασφαλείας της ΟΔΓ, αντιθέτως: ασυνείδητα, τέτοιοι σύντροφοι παίζουν ένα διαβολικό, διαστροφικό παιχνίδι του κυρίαρχου συστήματος - διώκοντάς τους, το σύστημα οδηγεί σκόπιμα τους αγωνιστές στην ένοπλη αντίσταση, επειδή καταστέλλει κάθε νόμιμη και ελεύθερη προσπάθεια εθνικοσοσιαλιστικής προπαγανδιστικής εργασίας- από την άλλη πλευρά, οι απελπισμένες αντιδράσεις και οι εκρήξεις ένοπλης αντίστασης, που έχουν αναπτυχθεί από τη δικαιολογημένη αγανάκτηση, μετά τη συντριβή τους, κακοποιούνται και πάλι για την αναταραχή και ως πρόσχημα για τη συνέχιση των ειδικών νόμων της ναζιστικής απαγόρευσης!

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΕΚΙΝΗΣΗΣ ΤΟΥ NSDAP: Προκειμένου να ξεπεραστεί ο κατακερματισμός, να καταστεί ξανά δυνατός ένας δεσμευτικός ορισμός των εθνικοσοσιαλιστικών ιδεών και πολιτικών, καθώς και συγκεκριμένο, ελπιδοφόρο πολιτικό έργο, οι σύντροφοι στη δεκαετία του 1970 έπασαν επανειλημμένα στην ιδέα της επανίδρυσης του NSDAP, η οποία ήταν σωστή από μόνη της. Ωστόσο, αυτό απέτυχε τακτικά λόγω της αριθμητικής και οργανωτικής αδυναμίας του σημερινού NS κινήματος. Η επανίδρυση πρέπει να προετοιμαστεί προσεκτικά και να πραγματοποιηθεί με περίσκεψη - μια πρόωρη απόπειρα επανίδρυσης είναι επιζήμια, αποτελεί καρικατούρα και συνεπώς προσβολή για το κόμμα του Φύρερ!

Το NSDAP/ΑΟ ξέφυγε από όλα αυτά τα πολιτικά αδιέξοδα:

Δεν καμουφλάρισε τον εαυτό του, όπως έκαναν οι εθνικοσοσιαλιστές στο NPD και σε άλλες εθνικοσυντηρητικές ενώσεις και όπως προσπάθησαν να κάνουν στο πλαίσιο του Φασιστικού Μετώπου και του Λαϊκού Σοσιαλιστικού Κινήματος, αλλά οργανώθηκε ως καθαρά εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα.

Δεν ανακήρυξε έναν νέο "ηγέτη", όπως έκανε ιδίως το κίνημα του Ρούντερ, ούτε διεκδίκησε το δικαίωμα να αλλάξει, να αναπτύξει ή και να παραποιήσει την εθνικοσοσιαλιστική ιδέα. Αντί να υπακούει σε έναν νέο FÜHRER, δίδαξε τους εθνικοσοσιαλιστές να αναγνωρίζουν το ηγετικό καθήκον του PARTEI.

Δεν κάλεσε σε ένοπλη αντίσταση, όπως είχε κάνει το Ευρωπαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο και ακόμη και το NSKG, αλλά ανέπτυξε την έννοια του "προπαγανδιστικού υπόγειου".

Και τέλος, δεν διεκδίκησε να είναι το νέο NSDAP, όπως έκαναν ανεπιτυχώς

ομάδες εθνικοσοσιαλιστών ξανά και ξανά το 1970, το 1976 και το 1979, αλλά αρκέστηκε στα πρακτικά οργανωτικά καθήκοντα της προετοιμασίας και προώθησης της νέας ίδρυσης του NSDAP ως εξωτερικής και δομικής οργάνωσής του. Αυτός ο τρόπος εργασίας και η ρεαλιστική εκτίμηση των δυνατοτήτων και των ευκαιριών του εθνικοσοσιαλιστικού οργανωτικού έργου κέρδισε για το NSDAP/AO εκείνους τους εθνικοσοσιαλιστές που δεν ήθελαν να αρκεστούν στην πολιτική αυτοϊκανοποίηση και τα ναζιστικά παιχνίδια, αλλά αναζητούσαν μια σαφή και πειστική αντίληψη. Ωστόσο, ο ριζοσπαστισμός του και η πίστη στο ιστορικό ύφος του NSDAP κέρδισε για την AO και πολλούς από εκείνους τους ανοργάνωτους, επαναστατικά σκεπτόμενους νέους που απλά αναγνώριζαν στον εθνικοσοσιαλισμό την πιο αιχμηρή και ανελέητη κήρυξη πολέμου ενάντια στο αστικό σύστημα.

Έτσι, στα τέλη της δεκαετίας του 1970, το NSDAP/AO έγινε η ισχυρότερη ομάδα του NS στο νέο κίνημα. Και έτσι προσέλκυσε επίσης τους πιο ριζοσπαστικούς και συνεπείς αγωνιστές, οι οποίοι, προερχόμενοι από την JN και την WJ, βρήκαν το δρόμο τους στις τάξεις της NSDAP/AO. Πολλοί από αυτούς τους αγωνιστές, ωστόσο, δεν αρκέστηκαν να οργανωθούν σε μικρούς πυρήνες σύμφωνα με τις οδηγίες εργασίας του NSDAP/AO, οι οποίες τους απαγόρευαν να επικοινωνούν μεταξύ τους και τους περιόριζαν σε νυχτερινές, παράνομες προπαγανδιστικές επιχειρήσεις. Αν και αυτή η τακτική δικαιολογούνταν για λόγους ασφαλείας, δεν ήταν αρκετή για τον ακτιβισμό και την αίσθηση της κοινότητας των νεαρών αγωνιστών. Ο πρώτος που το κατάλαβε αυτό ήταν ο "Armin", τότε συντονιστής του NSDAP/AO στην ομοσπονδιακή επικράτεια, το 1976. Προερχόταν από φανατικά εθνικοσοσιαλιστική οικογένεια, ο πατέρας του ήταν αρχηγός των SA, ο ίδιος είχε ήδη δραστηριοποιηθεί στην HJ ως εξάχρονος κατά την περίοδο των αγώνων, γι' αυτό και ήταν κάτοχος του χρυσού τιμητικού σήματος της HJ. Και ανέπτυξε το αίτημα να σχηματιστεί μια ομοιόμορφη και αυστηρά οργανωμένη ομάδα πολιτικών στρατιωτών από τους πιο δραστήριους μαχητές του NSDAP/AO, παρά τις όποιες ανησυχίες για την ασφάλεια στο παρακράτος - μια SA του NSDAP/AO. Αν και είχε ήδη πραγματοποιήσει από το 1976 πανελλαδικές προπαγανδιστικές επιθέσεις του NSDAP/AO, δεν είχε ακόμη γεννηθεί μια πραγματική οργάνωση.

Αυτό συνέβη τόσο τυχαία όσο και από τη μοίρα, τον Μάρτιο του 1977, με την ευκαιρία ενός εθνικού συνεδρίου του NPD στο Ανόβερο. Το προηγούμενο βράδυ είχε πραγματοποιηθεί μια κεντρική συγκέντρωση του JN, η οποία επρόκειτο να ολοκληρωθεί με μια λαμπαδηδρομία το σούρουπο. Καθώς οι διαδηλωτές άρχισαν να σχηματίζουν πομπή, μια φωνή ακούστηκε ξαφνικά μέσα από το σκοτάδι: "AO προς τα πίσω!". Όλοι οι σύντροφοι που μέχρι τότε είχαν δηλώσει την υποταγή τους στο NSDAP/AO μεμονωμένα, χωρίς να γνωρίζουν ο ένας για τον άλλο, έπεσαν σε μια γραμμή στο πίσω μέρος και ξαφνικά συνειδητοποίησαν ότι αποτελούσαν περισσότερο από το ένα τρίτο της συνολικής δύναμης. Ήταν μια

συναρπαστική εμπειρία, να βγαίνεις από την απομόνωση σε μικρές ομάδες και να τελειώνεις με την αίσθηση ότι στέκεσαι μόνος απέναντι σε όλους με λίγους συντρόφους. Εκείνο το Σαββατοκύριακο, υπό την εντύπωση αυτής της εμπειρίας και μετά από μια συζήτηση με τον "Αρμίν", ο οποίος μου εξήγησε τη στρατηγική και την τακτική της ΑΟ, εντάχθηκα στο NSDAP/ΑΟ από τους Φίλους του NSDAP και μου ανατέθηκε η αποστολή να δημιουργήσω μια καταιγίδα SA στο Αμβούργο!

Λίγες εβδομάδες αργότερα - στις 8 Μαΐου 1977 - εγώ και άλλοι δύο σύντροφοι ιδρύσαμε τον πρώτο σχηματισμό των SA της μεταπολεμικής περιόδου, την "SA Storm Hamburg 8 May".

Αποδείχθηκε καθοριστικό για την ιστορία της κοινότητάς μας το γεγονός ότι συναντηθήκαμε υπόγεια και δημιουργήσαμε έτσι μια παράνομη οργάνωση από την αρχή. Μόνο με την ίδρυση του Μετώπου Δράσης των Εθνικοσοσιαλιστών (ANS) ως προκεχωρημένης οργάνωσης τον Νοέμβριο του 1977 βγήκαμε, τουλάχιστον εν μέρει, από την παρανομία. Μαζί με τη στάση μας απέναντι στη ζωή ως πολιτικοί στρατιώτες στην παράδοση των SA, ήταν αυτή η υπόγεια γέννηση που αφαίρεσε από την αρχή κάθε φόβο διώξεων και απαγορεύσεων, που είχαν παραλύσει όλες τις εθνικές ομάδες για δεκαετίες, και εξασφάλισε έτσι την επιτυχία μας!

Όταν μας απαγόρευσαν τον Δεκέμβριο του 1983, δεν άλλαξε τίποτα για εμάς. Απλά μείναμε μαζί και αρχίσαμε να διαμορφώνουμε νέες μορφές οργάνωσης!

Η καταιγίδα SA του Αμβούργου μας ήταν επίσης η πρώτη στη μεταπολεμική περίοδο που διατύπωσε με σαφήνεια τη δέσμευσή της στο πνεύμα των SA, η οποία βρήκε έκφραση στις "10 εντολές του πολιτικού στρατιώτη", που δημοσιεύτηκαν στο πρώτο τεύχος του μηνιαίου περιοδικού μας "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" τον Ιούνιο του 1977. Την ίδια χρονιά, η ανεξάρτητη από εμάς "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) της Φρανκφούρτης υιοθέτησε επίσης τις 10 Εντολές ως δεσμευτικές για τον εαυτό της - και τον Ιανουάριο του 1983, μετά τη συγχώνευση της ANS με τους "Εθνικούς Ακτιβιστές" και την επακόλουθη πανεθνική επανάσταση, έγιναν τελικά δεσμευτικές για ολόκληρη την κοινότητα σκέψης μας παντού στη Γερμανία!

Η SA του NSDAP/ΑΟ προετοιμάστηκε γρήγορα. Μετά το Αμβούργο, θύελλες SA σχηματίστηκαν επίσης στο Ανόβερο, το Μπράουνσβαϊκ, τη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία και τελικά ακόμη και στο Μόναχο - τον Δεκέμβριο του 1977, σε ένα Führerthing στην Έσση, σχηματίστηκε μια επιτελική ηγεσία των SA και ο "Armin" διορίστηκε αρχηγός του επιτελείου. Τον Απρίλιο του 1978, κυκλοφόρησε το πρώτο μεταπολεμικό τεύχος του Völkischer Beobachter - που εκδόθηκε από την επιτελική ηγεσία των SA σε αναγνώριση του ηγετικού ρόλου της κομματικής

ηγεσίας του NSDAP/ΑΟ. Και όμως, στην επαναστατική πρακτική, η δικαίωση της προειδοποίησης της ηγεσίας του NSDAP/ΑΟ για μια σφιχτή υπόγεια ενοποίηση και τη δημιουργία ενός υπόγειου κέντρου, στην κατεχόμενη επικράτεια του Ράιχ, θα γινόταν εμφανής.

Ήδη από τον Σεπτέμβριο του 1977 αποκαλύφθηκε η καταγίδα των SA του Αμβούργου και η υπόγεια εργασία, η οποία συνεχίστηκε με συνέπεια παρά τις αυξανόμενες απώλειες λόγω διώξεων και φυλακίσεων, απέτυχε τελικά στα τέλη του 1979 με τη σύλληψη του επικεφαλής του επιτελείου των SA "Armin", ο οποίος τελικά απέτυχε ακόμη και να αντιμετωπίσει μια διολίσθηση στην ένοπλη αντίσταση, κατέρρευσε με την κατάρρευση της εργασίας του στη φυλακή και άρχισε να οργίζεται εναντίον του εαυτού του και όλων των άλλων και να απομονώνεται εντελώς. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν θέλω να αναφέρω το όνομα αυτού του ανθρώπου που, ως άνθρωπος, τελικά απέτυχε, ως αρχηγός του επιτελείου των SA με το κωδικό όνομα "Αρμίν", αλλά ο οποίος, για ένα ορισμένο κομμάτι του αγώνα μας για την ελευθερία, απέκτησε μεγάλη σημασία και άφθαρτη αξία.

Η καταγίδα των SA του Αμβούργου, βέβαια, μόνο εν μέρει παρασύρθηκε από την κατάρρευση των SA του NSDAP/ΑΟ, καθώς υπό την ηγεσία μου είχε προ πολλού πάψει να περιορίζεται στην υπόγεια εργασία, αλλά από την ίδρυση της ANS τον Νοέμβριο του 1977 είχε επικεντρωθεί όλο και περισσότερο στη νόμιμη, δημόσια προπαγανδιστική εργασία.

Στα επόμενα δύσκολα χρόνια μέχρι τον Ιανουάριο του 1983, η SNE βρέθηκε επίσης αντιμέτωπη με όλες τις παρεκκλίσεις που ήδη περιγράφηκαν, οι οποίες αποτέλεσαν πειρασμό για τους εθνικοσοσιαλιστές που ήταν οργανωμένοι στις γραμμές μας, τόσο εντός όσο και εκτός των γραμμών μας. Ωστόσο, η προέλευση των στρατευμάτων μας από το NSDAP/ΑΟ και η προσήλωση στην αντίληψή του επέτρεψαν στην SNE να επιβιώσει, παρά τις απώλειες και τα σοβαρά προβλήματα και κρίσεις. Με τον προσανατολισμό προς τη δημόσια προπαγανδιστική εργασία, ωστόσο, προέκυψαν πολυάριθμα ερωτήματα και προβλήματα στα οποία η αντίληψη του NSDAP/ΑΟ, προσανατολισμένη στην καθαρά υπόγεια εργασία, δεν έδινε πλέον απάντηση. Σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, η κοινότητά μας διαμόρφωσε τελικά μια σαφή αντίληψη για τις ανάγκες και τις μορφές της δημόσιας προπαγάνδας και της οργανωτικής εργασίας των εθνικοσοσιαλιστών στην παράδοση και το πνεύμα των SA, η οποία υπερέβαινε κατά πολύ την αντίληψη του NSDAP/ΑΟ, αλλά δεν την αντέκρουε, αλλά τη συμπλήρωνε με ουσιαστικό τρόπο. Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας ωρίμανσης των στρατευμάτων μας διατυπώθηκε στην οργανωτική διαταγή της ANS/NA του Μαρτίου 1983:

"Το ANS/NA θεωρεί τον εαυτό του ως τον νομικό βραχίονα του

εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος της νέας γενιάς στην παράδοση των SA και αγωνίζεται πολιτικά για την άρση της απαγόρευσης του NS. Είναι προσηλωμένο στον πυρήνα και το νόημα του προγράμματος 25 σημείων του NSDAP της 24ης Φεβρουαρίου 1920, απορρίπτει τη βία για την επίτευξη πολιτικών στόχων και προσπαθεί να λειτουργεί στο πλαίσιο των υφιστάμενων νόμων. Το ANS/NA θα διαλυθεί μόλις καταστεί ξανά δυνατή η αποκατάσταση του NSDAP ως νόμιμου κόμματος στη Γερμανία και τότε θα θέσει στη διάθεσή του τα στελέχη του!"

Έτσι, η νέα ΑΕ είχε επιτέλους βρει την οργανωτική της αντίληψη, το στυλ της και τη στάση ζωής της και μπορούσε πλέον να πάει στη δουλειά της με αποφασιστικότητα. Η επανάσταση του 1983 το δικαίωσε: ήδη από το καλοκαίρι του ίδιου έτους, η οργανωτική βάση είχε εξαπλωθεί τόσο πολύ, ώστε κατέστη δυνατή η ίδρυση ενός εκλογικού κόμματος με την ονομασία "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR). Με αυτό, η κοινότητά μας είχε ουσιαστικά ήδη ξεπεράσει τον περιορισμό της ως SA και είχε κάνει το επόμενο βήμα προς την οικοδόμηση ενός εθνικοσοσιαλιστικού ΠΑΡΤΕΙ (σχετικά με τη διαφορά και τη σχέση μεταξύ κόμματος και SA, παραπέμπω για άλλη μια φορά στα δύο πρώτα κεφάλαια αυτού του συγγράμματος ως υπενθύμιση). Στο τέλος του έτους, αρκετές εκατοντάδες πολιτικοί στρατιώτες είχαν οργανωθεί στις τάξεις του ANS/NA σε 36 συντρόφους και εννέα ομόσπονδα κρατίδια. Αλλά πριν επιτευχθεί αυτό, η κοινότητά μας έπρεπε ακόμα να ξεπεράσει μια επικίνδυνη κρίση - την αντιπαράθεση με μια αναδυόμενη πτέρυγα των SS μέσα στα στρατεύματα!

Υπάρχουν πολλές παρεξηγήσεις σχετικά με τη στάση της κοινότητάς μας απέναντι στα SS: Αρχικά, όπως περιγράφεται, απλώς προσεγγίσαμε θετικά την παράδοση και το πνεύμα των SA, χωρίς να το συνδέσουμε με μια κήρυξη πολέμου στην παράδοση και το πνεύμα των SS, που αρχικά ενσάρκωναν μόνο μια περαιτέρω εντατικοποιημένη στάση απέναντι στη ζωή του πολιτικού στρατιώτη. Ομολογουμένως, η προσήλωσή μας στα SA επέφερε επίσης μια καλά μελετημένη και κριτική αξιολόγηση της τραγωδίας της 30ής Ιουνίου 1934, και ήδη στο δεύτερο μεταπολεμικό τεύχος του Völkischer Beobachter, το φθινόπωρο του 1978, η επιτελική ηγεσία των SA, εκ μέρους του NSDAP/AO, ανακοίνωσε την αποκατάσταση του Ernst Röhm και την αναγνώρισή του ως μεγάλου εθνικοσοσιαλιστή επαναστάτη. Ωστόσο, αυτό δεν σήμαινε μέτωπο κατά των SS, αλλά μόνο μια εντονότερη απόρριψη της αντίδρασης.

Η κριτική μας στάση απέναντι στα SS ξεκίνησε μόλις το καλοκαίρι του 1983, όταν έπρεπε να διαπιστώσουμε ότι μια ομάδα που έβλαπτε την οργάνωση γύρω από το τότε μέλος της οργανωτικής ηγεσίας του ANS/NA, τον Arnd-Heinz Marx, συμπεριφερόταν όλο και πιο σκληρά και απέρριπτε την

παράδοση και το πνεύμα των SA και αντίθετα ταυτιζόταν όλο και περισσότερο με τα ιστορικά SS - και ακριβώς ΟΧΙ με τα SS, Αυτό ακριβώς ΔΕΝ συνέβαινε με τα SS, στο βαθμό που ενσάρκωναν τα ίδια ιδανικά και στάσεις με τα SA, αλλά μάλλον με την αντι-κομματική παράδοση των SS, η οποία από πλευράς ιδεολογίας ισοδυναμούσε με δογματικό εκφυλισμό, από πλευράς οργάνωσης με ανεξαρτητοποίηση και από πλευράς στάσης ζωής με αλαζονική, μη συντροφική αξίωση κυριαρχίας πάνω στο κίνημα. Το φθινόπωρο του 1983, η υφέρπουσα κρίση έφτασε στο αποκορύφωμά της όταν ο Μαρξ, παρά τις διαταγές μου, έβαλε συντρόφους από τις συντροφίες της Φρανκφούρτης και του Χάναου να ορκιστούν στο ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΤΟΥ.

Δεν ήταν μόνο απαράδεκτο εντός της οργάνωσης το γεγονός ότι με αυτό το Νο 3 του κινήματος, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του τα άλλα δύο μέλη της οργανωτικής ηγεσίας, έδωσε όρκο υποταγής στο πρόσωπό του - ήταν επίσης απαράδεκτο ιδεολογικά, αφού μετά το θάνατο του ηγέτη κανείς δεν έχει το δικαίωμα να ταυτίζει το πρόσωπό του με το κόμμα και να απαιτεί υποταγή στο πρόσωπο αντί στο κόμμα. Αυτή η προκλητική διεκδίκηση αυθαίρετης εξουσίας πάνω στο κίνημα, αντί να δουλεύουμε και να αγωνιζόμαστε ως σύντροφοι της ηγεσίας μέσα και για την κοινότητα, όπως απαιτούσαμε στην παράδοση των SA, και η αιτιολόγηση αυτής της επίθεσης στην αυτοεικόνα μας και την οργάνωσή μας με μια αναδρομή στα ιστορικά SS, η οποία σύντομα ακολουθήθηκε από εν μέρει υπαινικτικούς, εν μέρει απειλητικούς υπαινιγμούς για την 30ή Ιουνίου, οδήγησε όχι μόνο στον αποκλεισμό της ομάδας γύρω από τον Μαρξ, αλλά και στη δημόσια πλέον αποσαφήνιση της στάσης μας, απέναντι στα ιστορικά SS με τον τρόπο που περιγράφεται στο κεφάλαιο 6.

Όταν ο Μαρξ δεν σταμάτησε τον αγώνα του ενάντια στο κίνημα και για τις προσπάθειες διάσπασης του, αλλά τον ενέτεινε ακόμη περισσότερο με προσωπικές δολοφονικές απόπειρες εναντίον ηγετικών συντρόφων της κοινότητάς μας και ίντριγκες, αναγκαστήκαμε να εξοστρακίσουμε αυτόν και τους οπαδούς του και να τους κηρύξουμε κομματικά παράσιτα. Συνδεδεμένη με αυτό ήταν και η ανακήρυξη της 30ης Ιουνίου ως "Ημέρα Αγώνα κατά της Αντίδρασης", η οποία γιορτάζεται κάθε χρόνο από το 1984, σε αντίθεση με τις τάσεις εκείνες που είναι επιζήμιες για το κόμμα και που αντικειμενικά υπηρετούν την αντίδραση. Ακόμα και αν ο Μαρξ σήμερα έχει βυθιστεί στην άβυσσο της πλήρους ασημαντότητας, η επαγρύπνηση παραμένει αναγκαία απέναντι στις τάσεις που ενσάρκωσε και με τις οποίες ήθελε να συντρίψει το κίνημά μας. Αυτό εξηγεί την κριτική μας στάση απέναντι στα ιστορικά SS, στα οποία αναφερόταν στις κομματοκτόνες μηχανορραφίες του, χωρίς επομένως να καταδικάζουμε συλλήβδην οτιδήποτε σχετίζεται με τα SS ή να εθελοτυφλούμε απέναντι σε όλα τα σπουδαία και υποδειγματικά πράγματα που πέτυχαν οι σύντροφοι των SS και κυρίως οι σύντροφοι των Waffen SS και τα οποία ασφαλώς συμπεριλαμβάνουμε στην αντίληψή μας για την παράδοση!

Με την αποπομπή του Μαρξ από την κοινότητά μας το φθινόπωρο του 1983, η κρίση επιλύθηκε σε μεγάλο βαθμό και η βασική συντροφική στάση στην ηγεσία και τους οπαδούς αποκαταστάθηκε.

Στο τέλος του 1983 μπορούσαμε να δηλώσουμε με υπερηφάνεια ότι για πρώτη φορά από το 1952 υπήρχε και πάλι ένα λειτουργικό, πανεθνικό, ενιαίο εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα. Εκείνη την εποχή, αυτό περιελάμβανε ήδη όχι μόνο τα νέα SA - που ενσωματώνονταν στις συντροφικές των Εθνικών Ακτιβιστών και των στελεχών του ANS - αλλά επίσης, υπό την ηγεσία του πρώην ακτιβιστή του SRP, κατόχου του Ιπποκρατικού Σταυρού Otto Riehs, έναν "Κύκλο Φίλων της Γερμανικής Πολιτικής", ο οποίος οργάνωσε τους υποστηρικτές μας της παλαιότερης γενιάς, μια οργάνωση πυρήνων εταιρειών και μια ένωση κοριτσιών. Οργανωτικά ανεξάρτητο, αλλά πολιτικά υπό την ηγεσία του αναπληρωτή μου Thomas Brehl, υπήρχε επίσης το εκλογικό κόμμα AAR. Η SA είχε ήδη γίνει ένα πραγματικό, μικρό αλλά ενεργό λαϊκό κίνημα, παρόλο που οι πολιτικοί στρατιώτες υπερείχαν σαφώς αριθμητικά και πολιτικά. Έτσι, προς το τέλος του 1983, ελήφθη η απόφαση ότι το επόμενο έτος το ANS/NA θα έπρεπε να περάσει περισσότερο σε δεύτερη μοίρα, προκειμένου να εδραιώσει και να εκπαιδεύσει τα στελέχη του, ενώ η πολιτική έμφαση θα έπρεπε να δοθεί στην επέκταση του AAR και των κλάδων του κινήματός μας, το οποίο είχε πλέον πρακτικά γίνει ΤΟ κατ' εξοχήν εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα!

Όμως, στις 7 Δεκεμβρίου 1983, η ANS/NA με τις υποδιαίρεσεις της, καθώς και η AAR απαγορεύτηκαν από το σύστημα της Βόννης. Η ιστορία του νέου SA, του Μετώπου Δράσης των Εθνικοσοσιαλιστών μας, τελείωσε έτσι στην προηγούμενη μορφή του - ο αγώνας μετατοπίστηκε σε ένα ΝΕΟ ΜΕΤΩΠΟ!

NS KAMPFRUF
KAMPFBLATT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 128 Copyright 1979 26 April 2017 2306

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da, er ist in der Weltbewegung. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militarität und Massenarbeit, Vorkriegs- und Vorkriegslehre haben nicht ausgereicht, die Krise der gesamten Welt zu lösen heißt jedoch Führer Adolf Hitler zu unterstützen.“

Alle Nationalsozialisten sind wieder aktiv. Völkern und Kampfbewegungen, die sich bilden an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Gefahr des totalitären Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die unvorstellbare Gefahr ist aber dabei, das Volkstum - gegen alle weißen Völkern (V-) zu kämpfen, keine Hilfe und Unterstützung, Überforderung und Kampfbewegung.

„Ich“ „egal“ oder „illegal“, als im Wahlkampf oder im Brandanschlag, als im Propagandakampfen, bewaffnet oder auf einem Schiffsfeld, andere Art, jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!“

Hell Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly
Τρίτο μέρος

NSK: Τα τρέχοντα έργα σας είναι προφανώς φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Παραγγίλτε τις απόψεις σας σχετικά με τον αντικείμενο αυτών των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Χίτλερ και ο Σπράτλι της Αντράποπτόρας (www.proustingtheancient.com/ truth.htm). Έχει φέρσει στις 21 σελίδες τώρα, και έχει πολλά να πει να είναι. Η μέλιτη του Η' Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένα απίστευτο παρανοϊκό πληροφόρηση. Αναζητάς πληροφόρηση για ένα πρόγραμμα και βρισκόμαστε αλλά δύο πρόγραμμα που πρέπει να τροποποιήσουμε. Απομένει λίγο σαν να είναι αρχαιολόγος που ζητάει το θαμμένο παρόντων. Ένα παρόντων που θα προτιμούσαν να μην έρθει στο φως.

the **NEW ORDER**

Number 174 (202) Copyright 1979 April 26, 2017 2326

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and social kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hell Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Το NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!

Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!